

В. „Република“
излиза всяка Сряда

Абонамента на „Република“ е въ прѣдплата.

За България:

за 3 мѣсеца 1.50 левъ
" 6 " 2.50 "
" 1 година 5 "

За Странство:

за 6 мѣсеца 4 лева
" 1 година 7.50 "

Абонирането става на право въ администрацията и при всички телегр.-почт. станции или при мѣстнитѣ настоятели и се смѣта винаги отъ началото на мѣсеца.

Неплатени писма не се приематъ.
Ръкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИТЪ РЕПУБЛИКАНЦИ

LA RÉPUBLIQUE

Organe des républicains bulgares

За единъ редъ гармондъ на IV стр. 15 ст. за пръвъ пътъ и по 10 ст. на всеки погледуващъ.

За обявленията на I стр — съ особно споразумѣние

Съдеб. приставиплататъ по 2 ст. на дума.

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията се испраща на адресъ: Редакция в. „Република“ — Сливенъ.

Поръчки, неприсдружени съ стойността имъ, оставатъ безъ вниманиа.

Единъ брой 10 ст.

* Всичко за народа и всичко чрезъ народа *

Да се прочете!

Още 4 броя и вѣстника ни навършва първата си годишнина. Умоляватъ се г. г. абонатитѣ ни да побързатъ и си внесатъ абонамента, ако искатъ да четатъ и за напредъ вѣстника ни, който е билъ и ще бѣде независимъ и ще се списва безъ партизански очила.

Нека споменемъ още, че отъ г. г. абонатитѣ ни зависи дали в. „Република“ ще живѣе и за напредъ или не. Прочее побързайте и ни улеснете въ трудното прѣдприятие.

Администрацията.

Луца В. Лолова

Илия Т. Каловъ

СГОДЕНИ

г. Сливенъ, 2/1 1900 г.

Г-ца Каролина Кавардова

Иосифъ Кудигевъ

СГОДЕНИ

Прага

Колинъ (Чехия).

Андонъ Х. Миновъ извѣстява, че нѣма да приема посѣщение на именния си день — 17-ий того.

Ат. Ив. Кантарджиевъ на именния си день — 18-ий того нѣма да приема посѣщения.

Продължава се

Подписката за фонда на **безплатнитѣ ученически трапезарии.**

Отъ миналия брой	95 лева.
1. Ив. Тодоровъ, уч. инспекторъ — Прѣславъ	4 "
2. Тодоръ Димчевъ — учителъ	2 "
3. Мню С. Миневъ	2 "
4. А. Любомирски	2 "
5. Г. Ив. Поповъ	2 "
6. Ст. Граматиковъ	2 "
7. Балтаджиевъ	1 "
8. Пенко Поповъ	1 "
9. Георги Петровъ прѣдприемачъ—Сливенъ	5 "
10. Илия Гудевъ, учителъ Слив. Гимназия	5 "
11. Андонъ Х. Миновъ	5 "

Сливенъ, 15 Януари 1900 год.

Какво отнесе въ безвъзвратното минало изтеклата 1899 година? Да ли тя вписа въ историята, както изобщо за челоуѣчеството, тѣй и частно за насъ българитѣ, повече свѣтли или повече черни страници? Възбужда ли тя сладки надѣжди за бѣдащето или ни принуждава да станемъ по-песимисти?—Ето какви въпроси се явяватъ прѣдъ насъ въ началото на новата година.

Изтеклата година бѣ въ финансово и економическо отношение доста трудна не само за насъ българитѣ; но за насъ тя бѣ особено тежка; тя ще остане, може би, фатална за економическото развитие на страната. Финансовото заплитане на държавата, лошата реколта, обвързането ни въ договори гибелни и пълни съ най-лоши послѣдици, забатачването ни въ разни законодателни мѣрки, които вмѣсто поправка на злото ще го увеличатъ,—всичко туй направи изтеклата година твърдѣ черна за българина, особено за бѣдния земледѣлецъ, когото още натовари при всичкитѣ досегашни товари и съ сѣсипателния десятъкъ. Финансовата и економическа криза продължава да измѣчва и държава, и данъкоплатецъ, но най-вече данъкоплатеца, когото, при лошия поминъкъ, при отпадналата търговия, товарятъ съ нови данъци и задължения.

Изтеклата година настѣпи съ обѣщания и надѣжди, а остави разочарования и тежки мисли. Общо за челоуѣчеството тая година се отличи съ повече идеализъмъ, като обѣщаваше съ прѣдложението на Николая II и съ конференцията въ Хага да турне началото на единъ общъ миръ. Но постоветѣ за мира още гърмѣха въ залата на конференцията, когато алчността за злато на единъ полулудъ министъръ и безвравствената политика на една лъжецивилизована държава сне въ калъта всѣки идеализъмъ и покри съ черно края на годината съ безразсѣдната касашница въ Южна Африка. Дано храбростта на буритѣ и благоприятнитѣ за тѣхъ условия на войната прѣобърнатъ това зло въ единъ великъ урокъ къмъ гордитѣ завоеватели, които сж наболи справедливостта на щиковаетѣ си. Ний желайме отъ все сърдце да се сломи високомѣрието на Албиона, да се изкубнатъ изъ подъ негтетѣ му неговитѣ колонии, да се освободятъ народитѣ, които пѣшкатъ подъ деспотизма му, а слѣдъ него сжщата участъ да постигне и Русия, и Германия, и Австрия, и всички

тия хищни държави, които сж забравили всѣка човѣщина, всѣко право и трѣсятъ само завладѣване и деспотизъмъ.

Частно за насъ 1899 година сжщо тѣй настѣпи съ обѣщания и идеализъмъ, а изтече съ пълно разочарование. Какви надѣжди не ни се дадоха, какви златни планини не ни се обѣщаха! Законность, свобода, идеално свободни избори, избавяне отъ финансова криза, махване на закона за печата, реформи въ държавний механизъмъ, економическо повдигане на народа, истинско конституционенъ животъ, правиленъ парламентаризъмъ... и какво не още! А ето годината изтече и бѣдниятъ български гражданинъ стои съ увиснала глава прѣдъ прага на новата и горчива иронична подсмивка се носи по устнитѣ му. Никога политически мъже не сж изказвали толкова лъжи и не сж лѣгали съ толкова безсрамие! Никога държавни хора не сж се самооплювали по такъвъ унизителенъ начинъ! Никога партия не е показвала такава липса отъ чувство на самоуважение, на достолѣние! Както се произнесе единъ тѣхенъ вѣстникъ, сѣкашъ нѣкой зълъ демонъ бѣше се заелъ да накара либералитѣ да направятъ систематически opakито на своитѣ думи и на своята програма. Тѣ играяха и играятъ още жалкитѣ си самоподигравателни роли, а тоя зълъ демонъ се хили ехидно въ палатитѣ си..... Хили се надъ глупостта на тая самооплюта партия, хили се надъ окованата въ економически вериги България. Нека се хили! Който се смѣе послѣденъ, той по-добрѣ се смѣе. Ний ще се смѣйме, когато настѣпи развѣзката... а сега ще я подготвяме.

Изтеклата година носѣше и нѣколко реакционни опити, но докара новъ демократически подемъ. Въ Белгия католическата партия не успѣ въ иезуитскитѣ си опити да тури прѣчка въ развитието на свободолоубивитѣ течения. Въ Франция съединенитѣ реакционери се помъчиха да унищожатъ републиката, но унищожиха себе си. И въ другитѣ държави нѣкои плахи реакционни погълзновения удариха о камъкъ. У насъ си подготвѣха почва антиконституционни домогвания, но получи се едно събуждане на гражданското съзнание и голѣмо обсилване на демократическитѣ и радикални стремежи.

Изтеклата година настѣпи надеждна и за македонцитѣ, а си отиде твърдѣ тежка. Произволитѣ и злодѣянията на азиатца продължаватъ въ по-голѣмъ размѣръ да се упражняватъ, сръбската пропаганда докара назначението на Фирмилиана, а

гарското правителство е толкоз слабо прѣдъ турското, щото го вземат на подигравка. Въ тая тъмнина се виждат само нѣколко лучи: трудовѣ на нѣколко учени чужденци, които повдигнаха симпатитѣ на европейския свѣтъ къмъ нещастния народъ и геройската смъртъ на Екатерина Симидчиева.

Изобщо изтеклата година може да се характеризира, особено за насъ българитѣ, че докара по-голямъ идеалистически подемъ всрѣдъ по-лоши материални условия. Всрѣдъ многото разочарования и нещастия ний минаваме въ новата година съ по-голямъ запасъ отъ идеализъмъ, съ по-голяма охота да се боримъ противъ злото, което ни подяжда отъ вѣнъ и отъ вѣтрѣ.

Великитѣ нещастия раждатъ велики полети!

✓ По читалището.

Научаваме се, че настоятелството на *Българското Народно Читалище* се готвѣло да свика прѣдвиденото отъ устава главно годишно събрание на членовѣ прѣзъ настоящия мѣсець, да даде отчетъ за дѣятелността си прѣзъ четиретѣхъ мѣсеца, отъ както е избрано, и да си сложи мандата за да се избере ново настоятелство, както уставътъ прѣдвижда. По тоя случай намираме за умѣстно да разгледаме, какво може и трѣбва да се направи, за да може читалището редовно да функционира.

Всѣки знае при какви усилия и пожертвования се построиха сегашнитѣ читалищни здания. Обаче, не е достатъчно само да има хубави здания, трѣбва да има и приходи. Библиотеката има нужда отъ много необходими книги, както български, тѣй и чуждестранни, за да може да се нарича библиотека. Трѣбва да се набавятъ поне най-малко двѣ енциклопеди, една руска и една френска, които ще струватъ около 1200 лева най-малко, слѣдъ туй да се набавятъ по-важнитѣ справочни книги, по-главнитѣ съчинения на виднитѣ българ-

ски и чужди писатели, ръководства по всички клонове на науката и знанието и пр. и пр. Като вземемъ, че българската книжнина е още въ зародиша си и не е твърдѣ голѣма, то читалището трѣбва да си турне за задача да си достави всички книги, излѣзли на български езикъ, което не е твърдѣ мѣчно, още повече, като се вземе прѣдъ видъ, че сега библиотеката му разполага почти съ всички съчинения, излѣзли до освобождението и даже има рѣдки, които липсватъ въ Народната Библиотека въ София, както искатъ нѣкои да ни увѣрятъ. Освѣнъ туй, читалнята трѣбва да получава почти всички български периодически издания, както и по-главнитѣ чуждестранни, а особено руски. Като турнемъ най-малко 1500 лева за вѣстници и списания и 1000 лева за книги, ще имаме единъ годишенъ разходъ отъ 2500 лева само за библиотеката. Тая сума не е голѣма за нуждитѣ на библиотеката, даже е недостатъчна, но е доста тежка за приходнитѣ срѣдства на читалището. Върху тоя разходъ ний трѣбва да притуримъ 600 лева за читалищния служител, около 300 лева за отопление и освѣтление на читалнята и около 200 лева за шкафове и канцелярски разноски. Сега се оказва, че само съ единъ читалищенъ служител е невъзможно да се работи и че ще трѣбва още единъ, който да се навърта постоянно въ читалнята и да услужва главно при библиотеката. Библиотекарътъ не може да си напустне работата и цѣль денъ да стои въ читалнята за да дава и приема книги и да наглежда читалнята. Значи, ще е нужно да се прибави още единъ разходъ отъ 600 лева годишно, най-малко. Всичко туй прави годишно 4200 лева, необходими за правилното функциониране на читалнята, за постигане най-главната цѣль на читалището.

Съ туй цѣльта на читалището не се изчерпва. Ний нѣма да говоримъ тука за прѣдставленията и разнитѣ други забавления, които читалището е длъжно да устройва, както за развлѣчението на обществото,

тѣй и за неговото нравствено и умствено възпитание. Тѣ сѣ доходни и си изкарватъ разноскитѣ. Но въ цѣльта на читалището спадатъ и сказкитѣ, вечернитѣ или недѣлни курсове (макаръ това да не е изрично указано въ устава) и помагане на бѣднитѣ ученици. Устройването на безплатни ученически трапезарии спада въ задълженията на читалището. Тия работи не принасятъ приходъ и разноскитѣ по отопление и освѣтление на салона за сказкитѣ и курсовѣтѣ, както и тия за помагане на бѣдни ученици лѣгатъ пакъ на читалището. Но приходитѣ отъ прѣдставления и вечеринки ще сѣ достатъчни да покриятъ тия разноски, както и лихвитѣ и погашенията на заема, за които ще говоримъ по-долу, ако горнитѣ 4200 лева не очакватъ на сѣщитѣ приходи. Значи, читалището трѣбва да си устрой така работитѣ, че покриването на 4200 лева да ги намѣри отъ други приходи, та приходитѣ отъ прѣдставления и вечеринки да оставатъ за издържане на бѣдни ученици, за покриване разноскитѣ по сказкитѣ и курсовѣтѣ, както и за изплащане лихвитѣ и погашенията на заема.

Отъ дѣ могатъ да се набавятъ тия 4200 лева годишно? Слѣдъ 22 години, когато срока на концесията на читалищния хотелъ изтече, читалището ще има годишенъ приходъ само отъ него около 4-5000 лева; но за сега то не може да разчита на други приходи, освѣнъ на годишната помощъ отъ кметството и на членскитѣ вноски. За жалость, членскитѣ вноски даватъ малко приходъ, сливенки и сливенци още не сѣ съзнали длъжността си къмъ Народното читалище та да се запишатъ много членове. Кметството пѣкъ твърдѣ слабо се грижи за образователното положение на своитѣ данъкоплатци. Онѣзъ година помощта бѣше 1500 лева, а тая година е намалена на 1000. Това е скандално. Законътъ задължава общинитѣ да издържатъ сами библиотека, дѣто нѣма такава основана отъ дружества. Е, добръ, такава една библиотека не би коствувала

ПОДЛИСТНИКЪ

Бай Дачо кафеджия

— Четири и три—седемъ, и едно—осемъ, и малката десетъ.... бумъ! голѣмата.... — смѣташе весело той, като се движеше цѣль и правѣше съ прѣститѣ си разни закачки по рѣцѣтъ на противника.

Ето вече два часа, откакъ бай Дачо Ряпата играеше кончина съ бае Чендо Далака и дигаше шумъ колкото за петима; два часа цѣль той се мърдаше несъзнателно въ разни движения, подскочаше цѣль отъ врѣме на врѣме, като ожилень, и брѣтвѣше безспирно съ двужбата си старешка уста, ту за да смѣта картитѣ, ту за да закача раздражения си противникъ, ту за да отговаря на мющеритѣ. Той нѣмаше момче да му шета, за туй съ една удивителна за годинитѣ му пѣргавина и похватность, той скачаше отъ врѣме на врѣме да прислужва на мющеритѣ, да завира кафенчето въ огъня, да направи кафето, да го заниса и пакъ бързо-бързо да се завръща при нетѣрпеливия противникъ за да продължава безкрайната кончина. Два часа цѣль стояха закачени на гвоздейчето до вратата черниятъ дробъ и червата, отъ които буля Чендовица трѣбваше да стотви яхния за обѣдъ. Но бай Чендо, страстенъ състѣзател съ бае Дачо по кончината отъ три мѣсеца насамъ, не му бѣше сега ни до дробъ, ни до черва. Той бѣше се изпотилъ отъ ядъ, че картитѣ не идатъ и че шеговитиятъ бае Дачо ще го надвие и ще го закача.

Двамата противници стояха единъ срѣщу други на една широка и дълга маса, на която отъ двѣтъ страни бѣха турени двѣ дълги скамейки. На тия скамейки сега стояха около противникитѣ десетина еснафлии, на които заная-

тѣтъ толкова вървѣше, че имаха врѣме по цѣли часове да висятъ въ кафенето около разнитѣ играчи.

Възъ една страна на широкото кафене двама души играеха табла, но никой нѣмаше тоя пѣтъ наоколо имъ. Цѣлиятъ интересъ бѣше съсрѣдоточень около кончината. Всички знаеха, че дѣто е бае Дачо, тамъ е и джюмбюштѣ, още повече пѣкъ, като за противникъ имаше бае Чендо Далака, който отъ толкова врѣме водѣше страстна борба съ Ряпата по кончина и даваше изобилень материалъ за смѣхъ и закачки съ дълбокитѣ си тревожения...

Кафенето би очудило нѣкого съ своята голота и скромни мебели, ако не се знаеха мющеритѣ му. То бѣше чисто еснафлийско кафене. Широчка стая, съ три-четире маси тукъ тамъ, ниски столчета, два дълги пата постлани съ хасърчета, по които лѣтень денъ хърка нѣкой уморень мющерия, единъ тесгяфъ до огнището съ не твърдѣ много принадлежности и — толкозъ! Или не. Имаше по стѣнитѣ и четире цвѣтни картини безъ рамки, залѣпени съ тѣсто или заковани съ гвоздейчета: ликътъ на Батембергъ, боя подъ Плѣвень, Александъръ III съ фамилията си и двѣ котенца, които си играятъ.

Двѣ или три тестета омацани и изпокъсани карти служеха за кончина и за скамбилъ, твърдѣ рѣдко за префа. Една изкривена табла и едно оплѣсканъ отъ мухитѣ домино допѣлваха игритѣ. Черпнитѣ тука бѣха най-евангелски: кафе, локумъ, шербетъ, зимень денъ чай, въ кафенчето сварень и съ кафе намѣсенъ, а лѣтень денъ вишнапъ най-малко съ двѣ мухи въ чаша.

Мющеритѣ бѣха строго опрѣдѣлени. Тѣ се познаваха отъ години. Чиновници, интеллигенция, ново поколение нѣмахъ работа тука. Калфи, чираци — сѣщо. Друга народность — твърдѣ малко. Занаятчий, търговци, еснафлии — всички отъ срѣдня рѣчка положение, възрастни и въз-

стари, съ идеи спазени отъ турско врѣме — ето отъ какви се посѣщаваше кафенето. Ама какъ? Едни само празничень денъ, други отъ врѣме на врѣме, само около петнайсетина редовно всѣки денъ. И тѣзъ послѣднитѣ за едно кафе или единъ локумъ цѣли часове се излѣжаваха или блѣскаха картитѣ. Добръ, че бае Дачо се бѣше ухитрилъ да взема на всѣка игра по десетъ пари, инакъ трѣбваше да затвори кафенето.

Да си плащаха поне въ брой десетачето, то пакъ иди-доди. Но безграмотниятъ бай Дачо бѣше напълнилъ съ тебеширени рѣзки всички дѣски на кафенето: всѣка рѣзка означаваше едно десетаче и на всѣки задължнѣлъ мющерия имаше отдѣлна партида съ рѣзки, безъ обозначение на име. Бае Дачо имаше силна паметъ въ туй отношение и помнѣше точно коя партида кому принадлежи.

Никой не се наемаше да държи това кафене съ тия мющерии. Само безгрижниятъ бай Дачо можеше да се задоволява съ малката печала и пакъ да бѣде веселъ.

А отистина веселъ чловѣкъ бѣше той! Па и самата му вънкашность бѣше такава, че който го видѣше, не можеше да се не подсмѣе. На възпѣлно и доста едро тѣло, съ отпуснати мѣса, закрѣпена глава прилична на ряпа, отъ което навѣрно и прѣкора, — валчеста, червена, оголена, съ твърдѣ малки косми отстрани и отзад; обрѣсната и валчеста брада, двужба уста, смачкана като на баба, мустачки безредно шръкнали като на которакъ и твърдѣ рѣдки, очи сиви и подвижни, — всичко туй пѣлно съ простота и добродушна шеговитость, — ето ви цѣль бае Дачо Ряпата, както шета пѣргаво изъ кафенето съ синя прѣстилка прѣпасанъ, съ черно дълго и халавата палто зимѣ, по жилетка лѣтъ, съ запрѣтнати рѣжави и оголенъ вратъ всѣкога. Лицето му блѣщи отъ неизчерпаема веселость и неизмита мазнота.

на кметството годишно по-малко от 4-5000 лева. За туй ний намираме, че кметството трѣбва да отпуша годишно поне 3000 лева помощ на читалището. Другитѣ 1200 то ще си ги набави съ членски вносове. Читалищното настоятелство трѣбва да влѣзе въ споразумѣния съ кметството, щото, ако не за тая година (понеже бюджетътъ е вече утвърденъ), то за идущитѣ да му се усигори една помощ не по-долу отъ 3000 л. Ний не вѣрваме, че ще се намѣри кметъ или общински съвѣтникъ, който да не вникне въ необходимостта на такава една сума.

По-горѣ споменахме за нуждата отъ единъ заемъ. Нека покажемъ защо е той нуженъ.

Вѣрваме всѣки гражданинъ де е забѣлѣжилъ, че читалищнитѣ здания сѣ съвсѣмъ побъркани въ плана си. Архитектътъ е гледалъ много прѣзъ прѣсте на работата си. Безъ да говоримъ за хотела, ще кажемъ, че читалнята е много малка за назначението си, че сцената е много неудобно направена, че салонътъ се оказва малъкъ, че липсва голѣма стая за бюфетъ, малки стаи за гардеробъ и за актьоритѣ, че хизбата подъ сцената, толкова нужна, не е изкопана достатъчно и дюшедисана, че вратитѣ на салона сѣ малко, тѣсни и опасно приспособени за въ врѣме на пожаръ, че даже самиятъ коридоръ и другитѣ стаи сѣ тѣсни и недостатъчни. Въ тоя лошавъ планъ нѣкои работи ще останатъ непоправими, но други могатъ и трѣбва да се поправятъ. Рано или късно салонътъ трѣбва да се продѣлжи, но тѣй като това изисква голѣми разноски и отчуждаване на частни здания, за сега не може да се извърши. Но ето сега какво може и е налѣжащо да се извърши: да се поправи и приспособи сцената, която сега съ неудобствата си е цѣло наказание за актьоритѣ и служителитѣ; да се изкопае и дюшедиса хизбата отдолу; да се поправи мѣстото за музикантитѣ; да се направятъ стаички за актьоритѣ и актриситѣ, както и стаички за гардеробъ вѣнъ на праздно-

то мѣсто до сцената; върху празното мѣсто задъ салона да се построи една дълга и широчка стая, която да служи за бюфетъ, като се съобщава съ салона и съ коридора; дѣното на коридора ще стане врата; сегашната врата на салона къмъ коридора трѣбва да се разширочи и да се направи да се отваря на двѣ страни; другата врата къмъ градината сѣщо трѣбва да се разширочи и да се отваря не къмъ салона, както е сега, а къмъ градината; чувстова се нужда да се отвори още една врата къмъ градината. Въобщо салонътъ трѣбва да има колкото е възможно повече изходи, за да бѣде съвсѣмъ безопасенъ въ врѣме на пожаръ, и тия изходи лесно да даватъ достѣпъ на публиката за излизане. Читалнята сѣщо трѣбва да се продѣлжи или къмъ нея да се прибави нова стая на празното мѣсто, което остава къмъ кметството. Сегашната стая е недостатъчна за нуждитѣ на библиотеката.

Освѣнъ тия поправки и пристройки, съ не много разноски може да се направятъ въ салона къмъ коридора два ката съ мѣста за зрителитѣ. Често, особено по празниците, се явява на прѣдставление или друго забавление много повече публика, отколкото салонътъ може да побере сега. По тоя начинъ салонътъ ще дава повече приходъ и ще се избѣгва натрупването и стѣснението. Най-последъ часть отъ заема ще послужи за набавяне на столове, канапета, завѣси, театрални костюми и декорации, както и други вещи и принадлежности. Отъ тоя заемъ ще трѣбва да се изплати и остатъка отъ дълга къмъ прѣдприемача.

Каква сума ще бѣде нужна за всичко това, остава на читалищното настоятелство да изучи; но ний не вѣрваме че ще надмини повече отъ 16-17000 лева. А тая сума може лесно да се намѣри чрѣзъ ипотека на зданията, както и лесно да се изплати въ нѣколко години. Като се вземе прѣдъ видъ до каква степенъ ще се прѣмахнатъ сегашнитѣ недостатъци на читалищнитѣ здания особено на салона и сцената, не вѣрваме да се намѣри членъ, който

Той взема участие въ всички разговори на мющеритѣ, безцеремонно се закача съ тѣхъ като младо момче, пуца всѣкакви шеги и се сѣбе грѣмогласно и въобщо, въпрѣки петдесеттѣхъ си години, е галеното дѣте на мющеритѣ, които цѣлъ денъ се забавляватъ съ него.

Който влѣзе въ кафенето, най-фамилярно ще извика:

- Ряпа! Кафе!
- Ряпа! Локумъ!
- Ряпа! Чай!
- Ряпа! Кончина!

И той на всичкитѣ ще намѣри какво да отговори, какъ да ги почукне и размѣе. Който не го познаваха, можеха да се докачатъ отъ безцеремонното му обращение и развѣзанъ езикъ, но познатитѣ отрано очакваха остротитѣ му, за да прихнатъ въ смѣхъ. На всички мющерии той бѣше измислилъ по единъ прѣговоръ и често много остроумно ги характеризираше съ него. Той имъ знаеше слабоститѣ, историитѣ, неприятнитѣ случки и въ тѣхъ трѣсѣше материалъ за подигравки, които биха прѣдизвикали сериозни обиди, ако не бѣха придружени съ неизмѣнния оня изгледъ на добродушна веселост. Цѣлата му физиономия говореше, сѣкашъ, меко и привѣтливо: „Закачайте ме колкото щѣте, азъ се не сърдя, та и вий трѣбва ли да ми се сърдите?“

Пази Боже, да му стигне до ушитѣ нѣкой компрометирующъ за тебе слухъ! Сериозно компрометирующъ? — Тогава той мълчи. Но весело компрометирующъ? — О, тогава той чака нетърпеливо да се подадешъ отъ вратата и да отпуши улея на неизчерпаемото си шегобийство.

Запасътъ на неговитѣ историйки, анекдоти и масали не се свършваше. Езикътъ му не се стѣсняваше прѣдъ нищо, прѣдъ никого. Порнология и цинизъмъ не липсваха никога. Той имаше ненадѣлни духовитости, които се откъсваха отъ устата му, сѣкашъ, неволно, несъзна-

телно, грамадниятъ ефектъ на които той едвамъ сетитѣ догаждаше, когато виждаше кафето да изхвърча отъ носа на окръжилитѣ го, като на китъ водата.

Между мющеритѣ и него като че ли имаше неписанъ договоръ, тѣ да го прѣдизвикватъ по всѣкакъвъ начинъ, а той „да ги пуца“. За него никога не съществуваха изненадване или забъркване: каквото и да му кажеха, отговорътъ отведнѣжъ се изтрѣсваше: сѣкашъ се мѣдрѣше готовъ въ устата му.

— Ахъ, Ряпа, намръщѣше се нѣкой; не ти струва кафето.

— Иди у васъ пий по-хубаво, отговаряше завчасъ Ряпата и кафенето грѣмваше отъ смѣхъ, не толкозъ отъ духовитостта на отговора, колкото отъ внезапното му и смѣшно открѣхване.

— Уфъ! топла ти е водата, кажеше други.
— Въ вадата има студена, му даваше отговоръ платенъ бае Дачо.

Или:
— Ху брей! дали студена вода! Измръзнаха ми жбитѣ!

— На банята има топла.
Зименъ денъ нѣкой се оплакваша, че било студено въ кафенето, собата едвамъ горѣла.

— Носете сугрина по едно дърво отъ васъ си, да видите какъ ще стане като пещъ!

Но въ денътъ, когато тѣй лошо вървѣше на Далака въ кончина и Ряпата се цѣлъ движеше съ картитѣ на скамейката, пълненъ съ тържествуване и нетърпение, по-скоро да надвие противника си, стана нѣщо, което надмина всички досегашни шеги на бай Дачо.

Въ кафенето влѣзе единъ новъ мющерия, който, види се, бѣше сбъркалъ вратата.

— Кафе! каза той повѣлително и седна на една маса.

Въ това врѣме Ряпата блѣскаше картитѣ и смѣташе високо.

да не гласува съ готовность подобенъ единъ заемъ. Нека още туй лѣто се направятъ необходимитѣ поправки, пристройки и поръчки. Безъ тѣхъ функционирането на читалището ще куца много.

Вжтрѣшенъ прѣгледъ.

▼ Прѣдставления, концерти и забавления.

Гладна, негладна годината, но прѣзъ празниците станаха въ града ни дѣ да е си забавления: на 25-й Декември прѣзъ деня се устрои йолка за дѣца въ читалищния салонъ, който бѣше буквално прѣпълненъ отъ хора. Вечерта имаше кинематографъ отъ единъ вагабонтинъ „професоръ“, който набѣка въ салона двойно повече публика, отколкото столове имаше. Хората щѣха да се изподушатъ. На 26-й вечерта поборническо-опълченското дружество прѣдстави драмата *Хжишове*, а на 27-й читалището даде комедийтѣ *Тясто Кокалме* и *Тримъ зетя и една булка*. На 28-й прѣдъ нижнитѣ чинове на войската, а на 29-й прѣдъ отбрана публика г. поручикъ Шоповъ съ своя хоръ отъ унтеръ-офицери и други любители военни отъ 11-й п. Сливенски полкъ дадѣха концертъ въ полза на „Червения кръстъ“; като извадимъ плоскитѣ *Тончевы шеги*, другото излѣзе сполучливо, особено *Коледари* и *живата картина*. Дѣятелността на г. Шопова заслужва насърчение. На 31-й читалището даде обикновената танцовална вечеринка за посрѣщане новата година. Имаше лотария, художествено украсена сцена отъ г-да Цобель и Г. Гюлмязовъ, както и жива картина, Сцената и живата картина произведѣха прѣвъзходно впечатление на публиката. На 1-й Януарий трупата „Хр. Ботьовъ“ прѣдстави драмата *Гамилей* и комедийката *Ще се самоубия*, а на 2-й любители офицери и офицерши прѣдставиха драмата *Втра*, *Надѣжда* и *Любовъ* и комедийката *Двамата Глухи*. На 6-й ученицитѣ отъ Гимназията прѣдставиха за въ полза на фонда за безплатни ученически трапезарии Шекспировата трагедия *Юлий Цезаръ*.

Сказки. На 26-й декември г. Рашко Маджаровъ, помощ. прокуроръ, говори по *Развитие на народното образование въ Англия*. На 27-й г. Граблашевъ държа сказка по темата *Человѣкътъ*, въ която разви идеитѣ за безсмъртието на душата, възвишеността на Христовия моралъ и фалшивия пжтъ, по който вървятъ всички духовенства. На 1-й януари г. Кирковъ, редакторъ на „Работнически вѣстникъ“, подъ названието *Прѣдъ прага на XX вѣкъ*, разви иде-

— Четири и едно—петъ, и три—осемъ.... — Ей сега!—седемнайсе, осемнайсе, деветнайсе, двайсе.... и седемъ спатии.... Бумъ, Далакъ!....

Мющерията, види се, бѣше наученъ на бърза прислуга, та, като видѣ, че кафеждията продължава още да играе и не става да му направи кафето, забѣлѣжи:

— По-бързо!

Тогазъ бае Дачо се извърна наполовина и сериозно:

— Дипъ ако бързашъ, на ти десетъ пари, че иди пий на друго мѣсто кафе.

Всички уста бухнаха и кафенето се залѣ отъ смѣхъ. Смѣшно положение на мющерията, който се смая, да се кара ли, да се сѣбе ли!

Бае Дачо продължи играта, а той дигна раменѣ очудено:

— Ако ти е такъвъ кафеджиликътъ, защо не кажешъ, за да знайме, каза той докаченъ и се изправи да си ходи.

— Малката! Малката! Дай малката! викаше на Далака бае Дачо и, като я грабна отъ ржцѣтѣ му, прибра последнитѣ карти и се затече къмъ огнището да загрее кафенчето.—Седни де, и ти! Кафето е готово, обрѣна се той къмъ станалия мющерия съ такава добродушна привѣтливостъ, че този се досѣти най-последъ съ какъвъ кафеждия има работа, поколеба се, па току поседна и се засмѣ.

— Хай да те вземе дяволътъ! каза той слѣдъ малко на усмихнатия бае Дачо, който му носѣше кафето, и си поклати очудено главата.

— Хиляди дяволи за пара, отговориха Ряпата, като слагаше кафето на масата: такъвъ смѣ си азъ!

Слѣдъ тая комична случка, случайниятъ гостъ стана съ своитѣ приятели единъ отъ найредовнитѣ посѣтителни на бай Дачовото кафене.

17/II 94.

Вѣнко,

итѣ на социализма. Не ще и дума, че тия идеи не на всички се харесаха, но всички харесаха увѣкателния му говоръ. На 2-й г. Маджаровъ говори по *Комедията въ Франция*, като се ограничи за сега само съ комедията на Молиера. На 9-й г. Хавезовъ, учител въ гимназията държа сказка за подражателността на българитѣ.

✓ **Тая вечеръ**, сжбота, ще има танцувално-литературна вечеринка въ читалищния салонъ отъ „Танцувална Дружба“. — Сутрѣ, недѣля, прѣди обѣдъ, г. Д-ръ Михайловъ ще държи сказка по *Хишеничното състояние на града Сливенъ*. — Вечерта Учит. Друж. „Напрѣдъкъ“ ще прѣдстави шилеровата драма *Коварство и любовъ*.

✓ **Г. Каравеловъ**, по поканата на тукашнитѣ демократи, посѣти града ни прѣзъ празницитѣ. На 2-й януарий слѣдъ обѣдъ той говори при едно голѣмо стечение на публика въ читалищния салонъ върху десѣтъка, върху октроата, върху данѣка на домашната ракия, върху мѣрките за повдигане на индустрията и въобще върху финансовитѣ и економически затруднения. Г. Каравеловъ говорѣше умѣрено и твърдѣ обективно и завърши рѣчта си всрѣдъ ржкоплѣсканията на публиката. По тоя случай нека кажемъ нѣколко думи за демократическата партия. Между другитѣ стари партии, тя дава най-много гаранция за конституционно и свободолубно управление. Народняцитѣ и стамболиститѣ сж явни консерватори и врагове на народнитѣ правдини. Либералитѣ сж гладници за служба, готови да станатъ и лакеи и антидинастици; въ таквизъ хора вѣра не може да има. Цанковиститѣ по идеи сж голѣми радикали, но по наклонности сж твърдѣ консервативни и ретроградни и не вдѣхвватъ, прочее, довѣрие. Ето защо ний бихме желали искрено напрѣдъкъ на демократическата партия, като авангарда на новитѣ радикални течения. Но съ присърбие трѣбва да забѣлѣжимъ, че шефътъ и шабътъ на тая партия, подъ прѣдлогъ на голѣмо благоразумие и ученостъ, върху много радикални искания колебаятъ се, стоятъ на половина пѣтъ, даже обявяватъ се противни. Тѣхната реформаторска дѣятелностъ се свежда къмъ нищожни палиативни мѣрки, които не си заслужаватъ труда. Въ обществения животъ има двѣ граници, еднакво опасни за прѣскачане: едната се нарича утопия, другата — обществено малодушие и бездѣятелностъ. Има обществени дѣйци, които, отъ страхъ да не ги обвинятъ въ послѣдното, попадатъ въ утопии и искатъ неприложими работи. Има пѣкъ други, които, отъ страхъ да не ги обвинятъ въ утопия, попадатъ въ противната крайностъ и не смѣятъ да прѣдприематъ никаква обществена реформа, както трѣбва; тогава тѣ намиратъ хиляди мѣдрости и мѣчнотии противъ всѣка по-смѣла реформа. Много се боимъ, че демократитѣ ще влѣзатъ въ тая категория. Пѣкъ въ общественитѣ работи е по-добрѣ да се впада въ утопии, отколкото въ бездѣятелностъ и малодушие.

Стамболовиститѣ искатъ да надминатъ себе си въ лакейщина къмъ княза. Четете тѣхнитѣ вѣстници и се отвращавате отъ тия мазни епитети, които тургатъ на княза, като го величаятъ и гѣдаличкатъ всѣкакъ. Особено думата „Господаря“ имъ е станала любима. Нѣкои я печататъ и съ тлѣсти едри букви. Въ туй отношение е станалъ пословиченъ търновския вѣстникъ „Политически Напрѣдъкъ“ списванъ отъ Д-ръ Ив. Кириловъ, занасенъ офицеръ. Въ колонитѣ на тоя лакейски вѣстникъ името на княза, придружавано съ всѣкакви гнусни блюдолизничения, се срѣща на всѣка крачка съ едри букви и отъ единия край до другия тамъ се пѣятъ славословия на „Господаря. Съ туй князътъ нищо нѣма да спечели въ *любовта* на народа, напротивъ. Но стамболовиститѣ до такава степенъ се омаскарятъ, до такава степенъ си спечелватъ прѣзрѣнието на всячко прогресивно у насъ, че даже истинската, ерусалимската, а не Бургашката „Голгота“ не може имъ помогна да се реабилитиратъ. Печална е участъта на лакеитѣ!

Благородна каста. Офицеритѣ често се сърдятъ на цивилнитѣ, че ги гледали на криво, но въ това не сж виновати цивилнитѣ, а самитѣ офицери. Никой цивиленъ нѣмаше да ги гледа на криво, ако тѣ се държаха, както се държатъ всички държавни служители, безъ да иматъ претенцията да образуватъ особена каста. Народътъ имъ плаща не за да се дѣлятъ отъ него, не да го прѣзиратъ, пѣкъ себе си да величаятъ като благородни, не да се качватъ на главата му съ особени привилегии, а да бждатъ плътъ отъ неговата плътъ, кръвъ отъ неговата кръвъ, да иматъ близко до сърдцето си неговитѣ интереси, идеали и стремления, да го обичатъ, у-

важаватъ и защищаватъ. Но фактитѣ, въ които се вижда, че офицеритѣ искатъ да образуватъ една привелигирована благородна каста, отъ день на день се увеличаватъ. Тѣ се дѣлятъ отъ другитѣ граждани въ много случаи и си устрояватъ свои вечеринки, свои забавления далече отъ мужицитѣ. Прѣсни факти сливенци иматъ въ устрояването на йолка. Всички граждани доведоха дѣцата си въ читалищния салонъ, безъ разлика на положение, и се любуваха общо на това дѣтско забавление, само благородната каста намѣри, че тѣхнитѣ дѣца не трѣбва да се смисатъ съ дѣцата на мужицитѣ, и устрои за тѣхъ особена йолка въ военния клубъ. Посрѣщането на нова година е сжщо тѣй случай, гдѣто всички граждани се събиратъ наедно да се повеселятъ, но и тукъ благородната каста се отчуждава отъ обществото на мужицитѣ и се забавлява сама. Напоследъкъ даже благороднитѣ господа си вземали и особенъ бръснарь да ги бръсне въ клуба за да дръпнатъ още по-дълбока бразда между тѣхъ си и неблагороднитѣ. Всичко туй е отъ естество да все умраза въ нашия демократически народъ къмъ военнитѣ и тия послѣднитѣ, увѣряваме ги, много ще изгубятъ. Ний, републиканцитѣ, като се боримъ да направимъ и военната организация да лѣгне върху демократически основи, скърбимъ много, че нашитѣ военни сж влѣзли въ единъ кривъ пѣтъ и искатъ да се отчуждаватъ, съ глупави понятия за благородство, отъ тоя народъ, който е може би простъ и недодѣланъ въ своето възпитание, но благодаренъ въ своя трудъ, съ който хрантути и чиновници, и офицери, и аристокрация, и князъ.

Милитаризмътъ напрѣдва. Тия дни града ни бѣ изненаданъ отъ два военни вѣстници: *Свободния*, урежда се отъ 3-а Балканска Дивизия, и *Воинъ*, редактиранъ отъ запасния поручикъ г. Т. Димчевъ. Отъ първия узнахме, между другото, че войникътъ билъ *смуа на княза*, а отъ втория, че „казармата е била и ще бжде огнище, отъ дѣто се хвърля народу и грѣйка и свѣтлина“. Пѣкъ изобщо отъ двата вѣстника сливенското общество разбра, че военнитѣ, биле тѣ на дѣйствителна служба или запасни, сж много весели хора и обичатъ да пуцатъ масали. Инакъ не могло би да си обясни, какъ могатъ да се говорятъ сериозно подобни глупости. Хайде да не придиравме твърдѣ на *Свѣдения* и да кажемъ, че като официално издание на казармата, тамъ трѣбва да се прѣдвкватъ дивотиитѣ, които се прѣподаватъ въ нея. Но какъ да допустнемъ, че бай Димчевъ съ всичката си сериозностъ ще сѣдне да ни говори въ вѣстника си такива масали, като горния? Трѣбва да приемемъ за вѣрно обяснението на единъ шегаджия, който ни увѣрява, че словослагателтъ е пропусналъ нѣкой думи, та се ѣ изопачила съвсѣмъ мисълъта на автора. Споредъ тоя шегаджия, въпросниятъ пасажъ трѣбва да се чете така: „Казармата е била и ще бжде огнище, отъ дѣто се хвърля народу и грѣйка по врата, и свѣтлина въ очитѣ“ (посрѣдъ бѣлъ день да вижда хиляди звѣзди). Вижъ, сега всѣки ще го разбере.

В. „Сливенъ“ пише, че радославиститѣ, за да се закрѣпятъ на властъ, щѣли да прибѣгнатъ къмъ срдството да пишатъ анонимни, заплашителни писма до княза. Като съобщава това, вѣстникътъ лабѣлѣзва, че това срдство било старъ занаятъ на радославиститѣ. Не знаеме до колко съобщението е вѣрно и доколко срдството е старъ занаятъ на радославиститѣ, но сигуръ знаемъ, че то е старъ занаятъ на сдединиститѣ. Историята е отбѣлѣжила едно анонимно писмо до Климентина, писано съ кръвта на единъ сдединистъ и народнякъ. Тѣй щото, ако и радославиститѣ трѣгнатъ или сж трѣгнали по пѣтя на народняцитѣ, то князътъ страшно вѣрноподанни династици ималъ наоколо си. Ако е такава обичта на разнитѣ лакеи, които се навѣртатъ около трона му, той ще направи по-добрѣ да си прибере багажа отъ тая непризнателна страна, додѣ е вѣрме.

Получихме едно писмо отъ града, което нѣма да обнародваме, по причина, че е дълго, и въ което ни се съобщаватъ нѣкои неспрѣпорѣчителни работи за аптекаря на г. Пошовата аптека, г. Бергеръ. Той се отличавалъ съ голѣма нахалностъ къмъ клиентитѣ, стараялъ се да компрометира колежитѣ си въ града ни, като говорѣлъ на лѣво и надѣсно, че тѣ не знаели фармацията, че нѣмали добро качествени лѣкарства и пр. Отъ алчностъ за пари, той не съблюдалъ санитарнитѣ закони и не държалъ никакви ученици или помощници, позволявалъ си да взема по-голѣма такса отъ опрѣдѣлената, както открилъ котленския околийски лѣкаръ, упражнявалъ и медицината върху тия, които идѣли да

търсятъ лѣкаръ въ аптеката му, като ги разпитвалъ за болѣстѣта имъ и имъ давалъ лѣкарства. Тази година поставилъ человѣкъ да варди бѣднитѣ, които взематъ свидѣтелства отъ общинското управление, и да ги води насила въ неговата аптека. Отъ всичко туй се вижда, заключаватъ дописката, че г. Бергеръ е взелъ подъ наемъ аптеката на г. Пошова и експлоатира както намѣри за добрѣ, като уронва престижа на фармацията. Дописникътъ обрѣща вниманието на Гражд. Санит. Дирекция върху тия незаконности и нередовности, а съвѣтѣта г. Пошова да си намѣри единъ добросѣвѣстенъ българинъ аптекарь, който да не му компрометира аптеката. (Редакцията не взима никаква отговорност по горнитѣ съобщения. Ще забѣлѣжимъ, че експлоатацията въ аптекитѣ ще се избѣгне само, когато послѣднитѣ се прѣобърнатъ отъ частни въ държавни).

Пакъ напомняме на либералното болшинство за закона по печата. Какво стана вашия либерализмъ, та ни дума се не чува за тоя противоконституционенъ законъ? Защо го държите още въ сила? Не ви ли е срамъ за гюрюлгията, що дигахте противъ него въ опозиция? Или и съ него искате да си лѣпните още едно пятно? Очакваме да видимъ ще закриете ли и тая сесия безъ да го прѣмахнете.

Въ в. „Миръ“ четѣхме единъ подлистникъ, посветенъ на княза, гдѣто се виждатъ какви сж идеалитѣ и очакванията на хората около тоя вѣстникъ за къмъ края на ХХ-ия вѣкъ. Историята за тия хора, види се, върви наопаки. Въ жалкия сънъ на автора, България, която сега има князъ съ една камара върху демократически основи, подиръ цѣло столѣтие пакъ ще има князъ, но вече съ двѣ камари, съ сенатъ. Цариградъ тогава ще бжде въ ржцѣтъ на всемогща Русия, разнитѣ области на Санъ-Стефанска България ще бждатъ раздадени подъ управлението на князлетата, а между народъ и династия само цѣлувки отъ обичъ ще се размѣнятъ. Ето политическото видение и възделение на народняцитѣ за подиръ сто години. Оставаме на читателитѣ сами да заключатъ какво е за сега....

Въ редакцията ни се получи единъ екземпляръ отъ устава на женското благотворително дружество „Екатерина Авксентиева Симидчиева“, на което цѣлѣта е: материалното и морално подпомагане на българитѣ отъ Македония и Одринско въ борбата имъ за националнитѣ имъ права. Доблѣстната инициатива на софиянски трѣбва да се послѣдва отъ българитѣ врѣдъ изъ княжеството и българката така да вземе своя дѣлъ въ помощта, която трѣбва да окажемъ на роба отгатиъ Рила и въ Одринско.

Почти всѣки брой отъ в. „Реформи“ — органътъ на Върховния Македонски Комитетъ ни донася свѣдения за съживѣването и раздвижането на македонскитѣ дружества у насъ, както и за организирането на нови, които съ рѣдъкъ ентузиазмъ сж подели дѣлото на македонското освобождение.

Интересно е да се знае, що прави въ това врѣме тукашното македонско дружество, което въ лицето на своето настоятелство, по-обича да харчи патриотическия си жаръ по ловджилкъ и на шах-матъ отколкото да се грижи за интереситѣ на поробенитѣ и страдающитѣ.

Научаваме се, че на учителитѣ въ с. Кашлаккой — Ямболско не е заплащано никакъ за 4-тѣхъ „гладни“, както ги наричатъ „мѣсеци“. Сжщото било почти на всѣкъдѣ. Нѣма ли да се тури край на даскалското гладуване?

Въ малкото градче Мало-Узенкъ, въ провинцията Самара, сводътъ на черквата се е срутилъ въ врѣме на литургията. Имало 49 души убити, 9 тежко ранени и 60 леко. Черковнитѣ настоятели, види се, сж се надѣвали че Богъ ще поддържа изгнилия сводъ на храма имъ. Колко сж се лѣгали бѣднитѣ!...

Желѣзнопѣтенъ клонъ до Сливенъ.

Объскахме се да разгледаме по-обстоятелно въпроса за единъ желѣзнопѣтенъ клонъ до Сливенъ и да докажемъ съ числа, че сливенци могатъ и трѣбва да го направятъ. Сега пристѣпваме да изпълнемъ общанието си.

Ний се помъчихме да съберемъ, колкото може по-точни данни по възможното количество стока, която ще се прѣнася по проектирания желѣзнопѣтенъ клонъ, но останахме просто смаяни отъ липсата на всѣкакви данни, както въ кметството, тѣй и въ статистиката. При всѣ това, числата, които ще приведемъ, сж приблизително вѣрни и по тѣхъ може да се заключава съ достатѣчна основателностъ. За по-голѣ-

мо опростотворение на задачата ний ги окръж-
лихме.

Възможното количество тови, което проектирания железнопътен клонъ до Сливенъ ще прѣнася годишно е важно да се знае, за да се опрѣдѣли какъвъ трафикъ ще има тоя клонъ и дали постройката му не ще бѣде съсипателна за градския ни бюджетъ. Тѣй като въ дадения случай общината трѣбва да се съвземе съ постройката на тоя клонъ, или поне да гарантира лихвитѣ и погашенията на тая компания, която би се завзела съ постройката, то не ще съмнѣние, кметството не може току така слѣпешката да се впусне въ едно прѣдприятие, което би го оплѣло финансово. Ето защо е отъ голѣма важностъ да се знае като какъвъ приходъ би принасялъ тоя клонъ, до каква степенъ негова-та експлоатация би могла да покрива лихвитѣ и погашенията на вложения капиталъ. Разбира се, за всѣки сливенчанинъ е ясно, че тука не може да бѣде въпросъ да печелимъ отъ тоя клонъ. Възможно е даже приходътъ да не достига за покриването на лихвитѣ, погашенията и въпрѣки туй пакъ да настояваме за прокарването на тоя клонъ. Сливенци ще бѣдатъ благодарни, ако работата може да се извърши, като се натовари бюджета на кметството съ 15 или 20 хиляди лева годишно, защото тука се отнася до бѣдащето на самия градъ, нѣма да се гледа на такива жертви, още повече, като се вземе прѣдъ видъ, че паритѣ, които ще дава кметството, ще ги печели населението съ поевтиняването на колониялнитѣ и други стоки. Тука въпросътъ е, прочее, само да не би жертвитѣ, които градътъ ще прави, да сж не по силитѣ му. Отъ изчисленията, които ще дадемъ, ще се види, че не е така работата.

Проектираниятъ железнопътен клонъ нѣма да услужва само града Сливенъ, но и частъ отъ Сливенска, котленска, Ново-Загорска, че и Еленска околия и сега нѣкой села намиратъ по износно да пазарятъ отъ Сливенъ, а отъ като жѣлзницата до Сливенъ ще поевтини стокитѣ съ евтиния прѣносъ и ще привлече повече села. Селата отъ Ново-Загорска околия къмъ Оризари и Твърдица ще носятъ сигурно храната си въ Сливенъ, а не въ Нова-Загора, по тая проста причина, че разстоянието отъ Сливенъ до Бургазъ е по-късо, отколкото отъ Н.-Загора до Бургазъ и слѣдователно поевтино ще имъ коштува прѣвоза прѣзъ Сливенъ. Туй сжщото може да се утвърди и за села отъ Сливенската околия, които сж по-близо до Керменлий, но които ще намѣрятъ повече смѣтка да товарятъ въ Сливенъ. За селенина не е важно, че цѣлъ да направи съ колата си нѣколко километра повече пътъ, стига само на жѣлзницата да плати по-малко. Пъкъ има и туй съображение, че въ Сливенъ той ще свърши двѣ работи: хемъ ще донесе храната си, хемъ ще напазари отъ града туй-онуй.

Проектираниятъ клонъ ще услужва, прочее, едно население около 50,000 души кръгла цифра. За да намѣримъ какво количество колониялни стоки ще се прѣнася по клона за това население и какво количество храна, добитъкъ и други износни произведения ще се прѣвозватъ къмъ Бургазъ отъ това населено, при нѣмане на други по точни данни, ний вземахме статистическитѣ данни за вноса и износа и количеството на килограмитѣ раздѣлихме съ броя на населението въ княжеството. Отъ туй изляза, че петдесетхилядното население ще прѣнася по железнопътния клонъ Кулаклий—Сливенъ вносни и износни стоки кръгла цифра 15,000 тона. Това се отнася само до стоки, които влизатъ отъ вънъ въ България и излизатъ на вънъ отъ България. Въ тия стоки, обаче, нашия градъ трѣбва да си впише и една цифра вънъ отъ горнята за количеството килограми на внесена-та вълна и други фабрични материяли и на изнесенитѣ платове, тѣй като тия работи не се разпрѣдѣлятъ равномерно на цѣлото население въ България, а се отнасятъ само до нѣколко фабрични градове. Въ една статистическа таблица въ *Изложението за Сливенския Окръгъ* за 1895/96 год. намираме количеството въ метри на изработенитѣ платове въ фабричитѣ, отъ което изкарваме, че годишно около 1000 тона се внасятъ и изнасятъ фабрични материяли отъ и въ Сливенъ*).

Между стокитѣ и произведенията, които се изнасятъ отъ Сливенъ за другитѣ части на княжеството на първо мѣсто идатъ винаги и ракиитѣ. Пакъ споредъ сжщото „Изложение“, въ

сливенска околия се произвежда годишно около 7 милиона литри вино и ракия. Туй количество почти цѣло спада въ тая частъ на околията, която ще се услужва отъ железнопътния клонъ. Споредъ „Изложението“, $\frac{1}{5}$ часть само отъ това количество се изнасяла вънъ отъ околията, значи около 1400 тона годишно. Като се вземе прѣдъ видъ, обаче, че сливенскитѣ вина сж едни отъ първитѣ въ България, че за сега въ Бургазъ, Пловдивъ, София и другадѣ твърдѣ малко или почти никакъ се не харчатъ и че железнопътния клонъ сигурно ще повлияе да се увеличи износа на вината и ракиитѣ, ний можемъ безъ да се излъжемъ да турнеме 3000 тона годишно износа на тия произведения. Сравнитѣ това количество съ количеството на цѣлото производство годишно (7000 тона) и ще се увѣрите, че не прѣдполагаме нѣщо съмнително.

Сливенския и котленския балканъ съ своитѣ стари букови гори сж за въ бѣдѣще богатъ източникъ за строителенъ материялъ, който ще се изнася не само за къмъ Ямболъ, Бургазъ и Нова-Загора, но и за вънъ отъ България. За сега количеството въ тони на тоя материялъ, който ще се изнася по жѣлзницата не вѣрваме да надминава повече отъ 1000 тона. Отъ жѣлзницата ще зависи много бѣдѣщето разработване на тая търговия.

Друго едно въ бѣдѣщето производство е овоцарството. Колко хиляди тони овоция сега гниятъ по дърветата или изъ къщята, когато за въ бѣдѣще ще се изнасятъ на вънъ! За сега, обаче, това количество не ще е голѣмо и ний не можемъ даже приблизително да го опрѣдѣлимъ.

Отъ Сливенъ и околността му се изнася за другитѣ части на княжеството сирене, кашкавалъ, пастарма, соджуци и пр., а се внася рибата, говеда отъ другитѣ околии за салханата, сѣно и пр. Относително тия стоки и други разни още произведения, които Сливенъ и околността обмѣнятъ съ другитѣ части на княжеството и които ще минаватъ прѣзъ железнопътния клонъ, като не намираме точни свѣдѣния, ще туримъ приблизително 5000 тона годишно. Въ туй число влизатъ и овоция, и камъни и плочи отъ карьеритѣ, и всички други неспоменати нѣща.

Най-главния прѣвозъ на железнопътния клонъ Кулаклий—Сливенъ ще бѣде безспорно чакъла на сливенскитѣ рѣки, толкова необходимо за баластъ както на Ямболъ — Бургазката линия, тѣй и на Хиршовата, а тѣй сжшо и на паралелната. Отъ прѣдшнитѣ правителства железнопътния клонъ до Сливенъ се е проектиралъ главно въ свръзка съ тая нужда отъ баластъ за Бургазката линия. Сливенскитѣ рѣки сж неизчерпаемъ източникъ отъ чакълъ, Жѣлзницата ще изнася годишно най-малко 30,000 тона.

Смѣтнато всичко туй прави годишно 55,000 тона прѣвозъ, или, помноженъ на километритѣ на ж. пътния клонъ (18 кил.) 990,000 тонни километра. Ако турнемъ срѣдно по 5 стотинки на тонъ-километръ, то ще получимъ годишенъ приходъ 49,500 лева, върху които трѣбва да притуримъ около 3000 лева приходъ отъ пътници, багажъ и други, като смѣтаме по левъ срѣдно за пътникъ и около 2500 пътника годишно*). Значи, всичко годишно железнопътниятъ клонъ Кулаклий — Сливенъ ще докарва 52,500 лева.

Равноправия ли е, или тирания?

Намъ прѣдстои да се занимаемъ съ единъ въпросъ, който, както изглежда, има нужда отъ обстоятелствено обсъждане. — Ето каква е работата: до сега, както прѣдполагамъ е извѣстно на читателя, младежитѣ съ средно и више образование се ползуваха съ право на облекчение, при отбиването на воинската си повинностъ. Прѣзъ различнитѣ врѣмена, отъ освобождението ни насамъ, тоя скратенъ срокъ е билъ различенъ, но все пакъ е имало извѣстно съкращение. Независимо отъ това, младежитѣ, които сж се посвѣтвявали на учителство сж се ползували съ още по-скратенъ срокъ. Но съ течение на години държавата си набави нужнитѣ слу-

*) Сега въ Сливенъ всѣки денъ дохождатъ и отхождатъ било прѣзъ Керменлий, било прѣзъ Ямболъ или Нова-Загора не по-малко отъ 5—6 души, а тогазъ сигурно ще бѣдатъ повече.

жители по различнитѣ отрасли на държавното управление и нуждата отъ интел. сили за държавата посрѣдно се намаляваше; успоредно съ това тя започна да се отказва отъ правата, които бѣ признала за тия младежи: да се ползватъ съ по-краткъ срокъ при отбиването на военската си повинностъ. Така, миналата година се отне това право на младежитѣ съ срѣдно образование; тая година студентитѣ и учителитѣ се застъпватъ за отнетото право на младежитѣ съ срѣдно образование, като искатъ приравнението на гимназиститѣ съ свършившитѣ съ више образование и прѣмазването на разнитѣ задължителни и испита за кандидати офицери; но вмѣсто това военния министеръ внася законопроектъ, съ който се иска, щото всички младежи безъ разлика на образование да служатъ 2-3 год. споредъ рода на оржжието, въ която часть сж попаднали. Мотивитѣ на г-нъ Министра сж тия: до сега държавата е имала нужда отъ образовани младежи и за това имъ е правила всевъзможни отстъпки; днесъ, когато тая нужда е прѣмахната, нѣма защо да прави тия отстъпки—дошло е вече врѣме, казва министра, да се прокара принципа на *равноправността*, при отбиването на военната повинностъ... а това ще стане, като се задлѣжатъ всички младежи да служатъ еднакво. Неволно ни иде на умъ слѣдната народна мѣдростъ: „истѣнахъ си, буле, платното, да ти ритамъ кросното“. Ние никакъ не се очудваме отъ неблагодарността на държавата, но не допуцахме, че ще се казва, че съ това се гонело *равноправство*! Какво светотатство! Казватъ, че това *равноправство* се искало направо отъ нашия „господаръ!“

„Въ врѣме оно“, когато бѣхъ въ казармата, едно немирно, непокорно „хлапе“ бѣ писало въ единъ вѣстникъ, че въ казармата нѣмало управия — тогава нашия ротенъ събра всички „непокорни глави“, „вжтрѣшнитѣ врагове“ и ни „чети“ една „обстоятелствена“ рѣчь; между другото, нашия капитанъ, каза, че въ казармата се прилага *социализма напълно*! ония, каза „само лаятъ на аба“, а ние тукъ, както виждате всички сме равни... — има си хасъ! Сега нещете ли, че пакъ военнитѣ прилагатъ напълно принципа на *равенството*. А особено е симпатично гдѣто, ако е истина това, се диктува отъ възлюбления! „Прѣдъ тоя *актъ* на равноправностъ трѣбва да млъкнатъ всички „крѣсливи лапети“: републиканци, социалисти и темъ подобни... Но майтапитѣ на страна! Исканието на военния министеръ, е *неокачествимо ретроградно*, то е абсурдно, то е тиранично. Основния законъ иска щото всѣкой български младежъ да бѣде готовъ въ случай на нужда да брани отечеството; но явява се въпросъ въ какъвъ срокъ могатъ се приготви младежи за тая работа? Може ли тоя срокъ да бѣде еднакъвъ за всички младежи съ различна подготовка? Ако казармата е извѣстенъ родъ училище, то безъ друго трѣбва да се спазватъ извѣстни принципи, които сж нуждни въ дадения случай. Първото условие при всѣко обучение е да се гледа *подготовката* на ученика. Ученицитѣ съ разгласяваната подготовка се класиратъ и въ различни групи. Безъ да разсѣждаваме понататкъ, за *дидактическитѣ* изисквания въ дадения случай, ние ще кажемъ, че образованието е едно условие, което има рѣшающе значение въ дадения случай; още повече, че на войника се прѣподаватъ цѣлъ редъ теоретически упътвания. При такива

обстоятелства — пита се нужно ли е единъ младежъ, който като притежава едно солидно (средно или више) образование и несравнено по-голяма ловкостъ и похватностъ, да се заставя да служи тъй продължително, както единъ безграмотенъ или съ незначително образование младежъ? разбира се, че не. Ако искате да бждемъ по вече послѣдователни въ това направление, би трѣбвало да искате установяването на извѣстенъ изпитъ, съ издържането на който всѣкой младежъ, слѣдъ като е изкаралъ извѣстенъ, сравнително кратъкъ периодъ, да се освобождава, но въ дадения случай, ние разгледахме въпроса, младежитъ съ сръдно и више образование подготвени ли сж да отбиятъ военната си повинностъ въ единъ по-кратъкъ срокъ? Моето мнѣние е, че тия младежи сж подготвени и, че съ отнимането на това имъ право не се постига никаква равноправностъ. Хората, които работятъ за равноправия, не сж ни толкова глупави или толкова нахални, та да искатъ съ единъ замахъ да управятъ неравнитъ величини. Който е недоволенъ отъ грубата дѣйствителностъ, отъ фактичeskото неравенство, той трѣбва да насочи своитъ стрѣли противъ корена на злото. Въмѣсто да се отнема правото на интеллигентнитъ младежи, които фактически не сж равни съ безграмотнитъ! трѣбва да се просвѣти, да се повдигне общото културно ниво на масата, да се направятъ и тя способна да изпълнява своитъ задължения по-лесно. Тукъ е мѣстото за реформаторитъ, за привърженицитъ на равноправностъ, а ония, на Емхонъ, които по единъ най-нахаленъ начинъ се подиграватъ съ свѣщенитъ принципи на новото врѣме заслужаватъ прѣзрение на всѣкой грамотенъ човѣкъ!

Интелигенцията не може въз основа на никакво право да отстъпва това, което тя фактически по своето положение трѣбва неминуемо да има; ако тя безропотно отстъпва, това ще каже, че тя въобще не е годна за всѣка борба.

София, 8/XII 99 г.

Овчаровъ М. И.

Какво става по чужбина.

Англия. Недоволството противъ министъра Чамберленъ се уголъмява отъ день на день. Неговитъ вчерашни приятели, които го подбуждаха да обяви войната, толкова съсипателна за Англия, се отказватъ да го поддържатъ. Камарата, която се свиква къмъ края на Януари ще се занимае съ разноскитъ по войната. При самото почване на войната правителството още въ първата недѣля е изразходвало паритъ, които сж му биле отпуснати, а отъ тогава то е разходвало безъ да иска потвърдението на тѣзи разходи на камарата. Войната коства на Англия 100 милиона лева за всѣка седмица, и до сега сж похарчени повече отъ 1 милиардъ лева, като не смѣтаме загубата отъ убититъ и ранени нейни войници. До днесъ е имало:

Убити офицери	91
Ранени "	293
Пленени "	100
Унт.-офицери и солдати убити	893
" " " " ранени	3692
" " " " умрѣли отъ различни болѣсти	183
Унт.-офицери и солдати пленени	3276

Всички войници и офицери, които не могатъ да взематъ участие въ войната сж слѣдователно . . . . . души 8,528

Този е резултата отъ самооболщението на Английското правителство. Всички очакватъ или надането на министерството на Сализбури, или изхвърлянето на Чамберлена отъ министерството.

Всички почти депутати получаватъ писма отъ избирателнитъ си комитети, които ги молятъ да гласуватъ противъ продължението на войната; да се състави една комисия, която да опрѣдѣли отговорността на всѣки отъ началницитъ на управлението за изразходванитъ па-

ри; като обвиняватъ правителството въ това, че не е знаело точно силата на буритъ, която то бѣше длъжно да знае.

Белгия. Социалистическиятъ конгресъ на белгийската работническа партия, подъ прѣдсѣдателството на Фюрнемонъ, депутатъ, е приелъ съ 123 гласа противъ 76, рѣшение съ което се дава пълна свобода на околийскитъ федерации да се съединяватъ съ другитъ партии въ врѣме на изборитъ. Разискванията, които прѣдседствуха вотиранието траяха 6 часа.

Конгресътъ рѣшава, щото социалиститъ да се явяватъ съ цѣлитъ си програми, като прибавятъ амнистия на политическитъ и воени прѣстѣпници.

Конгреса натоваря главния сжвѣтъ на работническата партия да организира въ Брюкселъ една грамадна манифестация за въ полза на работническитъ пенсии. Засѣданието е дигнато съ припѣвъ на „международната“ пѣсенъ.

Русия. Прѣди нѣколко дни една телеграма отъ Тилфисъ (Руска Армения) извѣствяваше, че единъ полкъ солдати е тръгналъ отъ Каказъ и въ 8 дни е пристигналъ при вратитъ на Хератъ. Официално това не бѣше друго, освѣнъ една маневра чисто теоритическа, нъ въ дѣйствителностъ това прѣмѣстване на войскитъ се обяснява отъ другитъ руски вѣстници. Англия, която има нужда отъ войски е принудена да намали гарнизонитъ, които *пазятъ рѣда и тишината (!?)* въ Индустанъ и да ги изпрати въ Трансваалъ. Русия възползвана отъ това, иска да си добие нѣкакви права на владѣние въ Авганистанъ и да накара Англия *ще не ще* да отстъпи. Англия, за да държи тѣзи индийци въ покорство, трѣбва да има най-малко 150,000 души; а тя има сега само 75,000 души при този гладъ, който туря 25 милиона души въ положение на недоволни просеци, които чакатъ момента, когато да тръгнатъ противъ войската и да навлѣзатъ въ градоветъ за грабежъ. При тѣзи условия Англия не може да направи, друго освѣнъ да остави спокойно Русия да завземе земитъ, които иска въ Авганистанъ. По тази причина в. Times сжвѣтва английското правителство да мобилизира военитъ си параходи.

Германия. Комисията въ баварския парламентъ се е произнесла въ полза на осемъ часовото работение на рудокопачитъ.

Швейцария. Цюрихъ. Новия законъ относително осигурението на работника противъ болѣстата и нѣщастие въ изпълнение на работата ще бжде още еднажъ туренъ на гласоподаване, понеже, споредъ конституцията имъ, 30,000 подписа сж нуждни да се тури на второ гласуване, а сж се получили 115,000 подписа.

Руско управление. Прѣзъ изтеклата година, руската цензура се е показала извънредно дѣятелна въ Финландия. На четире вѣстника е било съвѣршено забранено да продължаватъ издаването си, а на 17 е било забранено да излизатъ по нѣколко мѣсеца.

Руското правителство не само се страхува отъ студентитъ и развититъ работници, нъ и отъ малолѣтнитъ ученици — отъ дѣцата. На 6 Януари полицията е арестувала въ гр. Варшава (Руска полша) около 40 ученика. Мотивитъ на този безчеловѣченъ актъ сж неизвѣстни. Дали тѣзи 40 дѣца сж застрашавали сжществуванieto на империята и на Николая II? колко е жално! . . .

Италия. Италианския воененъ министъръ си е подалъ оставката, приета отъ генер. Пелу. Причината е, че генер. Мири бѣше единъ отъ виднитъ членове на „Мафия“, членоветъ на която сж всички важни правителствени стълбове, поддръжници на царя и монархията. Мири е билъ главенъ управителъ на Сицилия и, за да се задържи, е гледалъ по какъвто и да е начинъ да задоволи хората около кралъ Умберто. Той е билъ главния правителственъ изберателъ въ Сицилия. Той е писалъ много писма на прокурора въ Палермо да дава подъ сждъ противницитъ на Крипи и да гледа по всѣкакъвъ начинъ да имъ прѣчи по изборитъ. Този сжщци прокуроръ Вентурини е далъ подъ сждъ единъ приятелъ на „Мафия“ и на генер. Мири. Този послѣдния пише прокурору да пусне на свобода обвиняемия, нъ този пакъ прокурора не можалъ да се подчини на явното беззаконие и писалъ на генерала Мири: „Саладино е обвиненъ въ *убийство, кражба и лъжа* и ще бжде сжденъ отъ окръж. сждъ. Азъ не мога го освободи, даже прѣдсѣдателтъ на сжда не може, понеже чл. 208 отъ пак. законъ е противенъ на освобождението“. Отъ тогава генер. Мири се заканва на прокурора и го дава подъ сждъ; тогава нещастния прокуроръ дава на печата писмата на генер. Мири, това публикуване на писмата му го на-

кара да си даде оставката. Нъ прокурора пакъ ще бжде осжденъ, а генер. Мири ще си остане генералъ покритъ съ слава (sic).

Войната. — На 30 Декември сж пристигнали въ Южна Африка новия главнокомандущитъ на английскитъ войски лордъ Робертъ и лордъ Киченеръ, началника на генералния му щабъ. Много голѣма надѣжда иматъ англичанитъ въ успѣха на тѣзи двама свои воени. Военитъ познания на единътъ и военитъ дѣйствия на другия въ Египетъ, даватъ право и на Буритъ да се завзематъ още по-сериозно и се защищаватъ противъ неприятеля. Бждащето ще ни покаже, до колко и за какво тѣ сж способни. Ще забѣлѣжимъ обаче, че голѣма и мѣчна е възложената имъ задача. Минаха се вече три мѣсеца отъ какъ ултиматумъ на Републиканското правителство бѣше испратенъ въ Лондонъ. Три мѣсеца отъ какъ войната е почнала и която постави въ такова трудно положение Англия. На четире главни мѣста, английската войска е разсипана, нѣма почти никакви припаси, голѣмото разстояние на тѣзи бойни мѣста не имъ позволява да си помагатъ едни на други. Войницитъ сж разнебитени безъ всѣкакъвъ куражъ. Честото имъ обтѣлсване отъ Буритъ става причина да се разбунтуватъ тѣхнитъ поданици въ Африканскитъ имъ владения.

Ако Англия чака и не испрати по скоро нови войници, а остави африканската войска да защищава позицитъ си, до гдѣ имъ испрати нови сили, тя ще изгуби най-малко 12,000 отъ своитъ войници изъ разнитъ обсадни градове.

Писмата, които Английскитъ вѣстници публикуватъ по случай биткитъ при Тюгела и Мажерфонтейнъ, упрѣкватъ много генералитъ, които си привишили много властата и злоупотрѣбили съ нея. Тѣ сж принуждавали войницитъ да вървятъ така, че не сж можели да стоятъ на краката си отъ умора. Имало е цѣли колони да отстъпватъ безъ да имъ е дадена такава заповѣдъ отъ нѣкого.

Така че положението въ Южна Африка си е сжщото, както при началото на неприятелскитъ дѣйствия.

Франция. Слѣдъ коледнитъ ваканции, камарата трѣбваше да си избере ново бюро за прѣзъ новата 1900 год. Като кандидати за прѣдсѣдателъ на камарата бѣха Дешенелъ (бившия прѣдсѣдателъ на камарата и Арисонъ радикалъ. Първия е кандидатъ отъ дѣсницата, втория отъ лѣвицата. Първия, Дешенелъ е избранъ съ 302 гласа, а Брисонъ пропада съ 223. Мелиниститъ и реакционеритъ, националиститъ и роялиститъ се радватъ отъ този изборъ, който нѣма голѣмо политическо значение, особено въ една камара, съставена отъ хора що годе разбрани, а не като нашето Радославово болшинство.

Деруледъ, който е осжденъ на 10 години изгнание е билъ испратенъ до белгийската граница и пуснатъ свободенъ. Той е отишелъ въ Брюкселъ, нъ безъ да се бави много, заминалъ за Испания прѣзъ Стразбургъ, Цюрихъ, Генца и отъ тамъ за Испания. Щѣлъ да живѣе въ близкия до французката граница малъкъ градъ Сенъ-Себастеанъ. Съ едно писмо до Франца Коппе, той искава желанието, щото Фр. Коппе да заеме неговото депутатско мѣсто, като се прѣдстави въ слѣдущитъ избори за кандидатъ. Коппе приема съ благодарностъ.

Геренъ, който е осжденъ на 10 год. затворъ е испратетъ въ затвора на града Клерво, гдѣто е билъ затворенъ Кропоткинъ.

Третия Бюже е заминалъ отъ Брюкселъ прѣзъ Ламаншъ въ Англия при Орлеанския дукъ.

Русия. — Има вече доста врѣме, отъ какъ прочутия руски романистъ — философъ Левъ Толстой е боленъ. Болѣстата му понѣкогажъ се влошава, а понѣкогажъ се чувстватъ толкова добрѣ, че не се отказва отъ старитъ си привычки и трудолюбие. Той е отъ онѣзи хора, нарѣчени *вежестарияни*, които не употребяватъ мѣсната храна за ядене и върватъ, че растителната храна може да задоволи човѣшката природа. Прѣзъ това боледуване всички доктори сж го сжвѣтвали да почне да яде мѣсни храни, защото растителнитъ не сж достатъчни за слабото му здраве, нъ той отказвалъ. Ако му се вложи болѣстата, ако стане даже опасна за живота му, се питатъ вежестариянитъ, щѣли Толстой се откаже отъ своя прѣдразсждъкъ — отъ вежестариянството? Никои не знае. Ще видимъ.

Холандия. Споредъ новия проектъ на воения законъ, прѣдставенъ въ камарата, воената повинностъ ще трае за пѣхотата само отъ 4 до 9 мѣсеца, а за другитъ родове оржжия само една година. Този проектъ е прѣдставенъ отъ Холандския воененъ министъръ. Като доводъ въ полза на този проектъ, той посочилъ успѣхитъ на Бу-

ритѣ. Този проектъ ще бѣде едно упѣтване къмъ унищожение на военщината, на постоянната войска.

Нека нашия плиткоуменъ министъръ на войната вземе урокъ отъ този свой събратъ и намѣсто да желае продължение на периода за военната повиностъ, особено въ сегашното безпаричие, когато сме на прага на фалимента, този поклонникъ на Марса иди да отнеме и малкото облекчение, което имаха младежитѣ свършили срѣдни и висши учебни заведѣния.

СТАЧКИ

Варнздорфъ. (Бохемия). На 3 Януари 6,000 работници прѣдаци сж направили стачка. Тѣ искатъ справедливо 10 часовъ работенъ день, който господаритѣ имъ отказватъ, макаръ числото на работниците такачи въ другитѣ фабрики да се ползватъ отъ 10 часова работа. Въ цѣла Австрия 30,000 работници такачи се ползватъ отъ 10 часа работа.

Парижъ. — Работниците дърводѣлци въ Изложението сж направили стачка. Тѣ сж работили до днесъ по 0'90 л. на часъ, а сега искатъ 10 ст. повече. Прѣдприимача като не имъ е отпусналъ освѣнъ 5 ст. повече, тѣ сж напустили работата. Работниците работели павилионитѣ стария Парижъ, Япония и Египетъ.

Варцелона. (Испания). Работническиятъ въпросъ въ Каталония се усложнява отъ день на день. Страхуватъ се отъ една обща стачка на работниците отъ sabadeil. За да я избѣгнатъ префекта е ималъ свиждане съ директоритѣ на фабрицитѣ.

Въ Риролъ работниците въ стачка съ около 2,000 души. Синдиката на въглищаритѣ имъ дава храна, а работниците отъ Паламосъ, сж отворили подиска за да помогнатъ на другаритѣ си стачници.

Стачката на Гранолеръ продължава безъ да се е дошло до нѣкое съгласие.

Ривъ-де-Гьеръ. — Рудокопачитѣ събрани на 22 Декември, рѣшиха да направятъ стачка. Вотирана бѣше едногласно. Вслѣдствие на недостатъкътъ отъ камени въглища, причиненъ отъ стачкитѣ на работниците изъ минитѣ, 2500 работника сж безъ работа. Така, че рудокопачитѣ съ обявяване на стачки притеглятъ на своя страна не само работниците безъ работа, нъ и капиталиститѣ, фабрицитѣ на които не могатъ да работятъ безъ въглища.

Варцелона. (Испания). На коледа работниците отъ Grenollers обявиха стачка. Тѣ искатъ между другитѣ свои справедливи искания, да се исхвърлятъ отъ фабрицитѣ работниците, които сж се отказали да направятъ стачката. Вървящи изъ улицата стачниците сж заплашвали фабрикантитѣ, поради което тѣ биле разпрѣжнати отъ жандаритѣ и войницитѣ. Магазинитѣ макаръ да сж отворени не продаватъ нищо. Работниците отъ газната фабрика и хлѣбаритѣ сж обявиха солидарни съ другитѣ работници, като се присаединиха къмъ стачката.

Сентъ-Етиенъ. Общата стачка на работниците рудокопачи въ околията е свършена и работниците сж подкачили работата си. Арбитража, който отъ начало компаниитѣ не искаха да приематъ, биде най-послѣтъ приетъ и арбитраитѣ Жанъ Жоресъ социалиститѣ и прочутия ораторъ, избранъ отъ работниците и Грюме избранъ отъ капиталиститѣ, признаха правото на работниците и имъ удовлетвориша исканията. На 29 Декември (7 Януари) Жоресъ държа послѣдния и прощална речъ на работниците въ стачка. Сказката бѣше много интересна, понеже имаше за прѣдметъ. „Доктрината, основана върху класовата борба, която проистича отъ свършения антагонизъмъ на интереситѣ“. Залата бѣше до нѣмай кждѣ прѣпълнена.

Стачката на рудокопачитѣ е свършена нъ не е сжщо и съ стачката на тъкачитѣ. Въ едно събрание тѣ сж рѣшили да се събератъ два дена на редъ изъ града и да продължаватъ стачката. Въ послѣднето събрание на рудокопачитѣ, гдѣто Жоресъ е държалъ послѣдната си сказка, посѣтителитѣ сж плащали за входа и збраниятѣ пари сж биле за въ полза на стачницитетъ тъкачи.

Пертъ. (Австралия). Работниците по жельзницитѣ сж направили стачка, която причини голѣми мъчнотии въ прѣвозването. Въ златнитѣ рудници храната, водата и въглищата не стигатъ и скоро ще се принудятъ да спратъ експлоатиранieto имъ. Пощенскитѣ тренѣ отиваеще за златнитѣ рудници е билъ спрѣнъ отъ работниците и не е можалъ да продължи пътя си.

Троаие. — Работниците отъ фабриката Волтонъ, сж въ стачка, тѣ искатъ щото тя да

се разрѣши отъ мировия сждия на втория кантонъ.

Исканията на работниците сж:

1. Унищожение на глобитѣ;
  2. Унищожение на разноситѣ по усигуряването имъ отъ нещастия, които разноси работниците плащатъ;
  3. Увеличавание 50% на заплатата имъ.
  4. Унищожение на добавочното работене.
- Манифестациитѣ на работниците сж почнали и сж въ разгара си.

Холандия. (Амстердамъ). Безработицата въ диамантната индустрия, причинена отъ Трансваалската война, се увеличава отъ день на день. До днесъ работниците безъ работа се наброяватъ около 3,000 души. „Повече отъ възможно, казва в. „Социалъ Демократъ“, че на края на Януари това число ще се удвои. Това застрашава много Холандскитѣ работници. Почти всячки работн. дружества сж дали своята помощ на своитѣ другари безъ работа.

За знание

Понеже зимния сезонъ се изтича, а у менъ сж останали дамски зимни джекетѣ. Желаящитѣ да се възползватъ да се отнесатъ до менъ, понеже ги намалихъ съвсѣмъ съ ниски цѣни.

Сливенъ, 18/1 1900 г.

Георги Тилевъ

Дава се подъ наемъ къщата на Д. Костовъ — адвокатъ, находяща се до Друж. печатница „Трудъ“.

За споразумение: Д. Костовъ — адвокатъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Извѣстяваме, че продаваме една кория на цѣло и части, принадлежаща на Г. Х. С. Чаракчиевъ и С-ие, отъ около 120 (сто и двадесетъ) уврата стари или единъ килоаръ 9 (деветъ) хектара и 2 (два) декара въ землището на с. Ени-Пазлий, въ мѣстността на „Мехремъ Бей Чешликъ“, съ граници: корията на Дуни Василевъ и др., корията на Х. Артинъ Мануковъ, Атлоолски Болталъкъ и Юренски пѣтъ.

За споразумѣние въ магазина на Г. Х. С. Чаракчиевъ и С-ие.

Съ почитание:

за Г. Х. С. Чаракчиевъ и С-ие
Хр. Вѣловъ

ДА СЕ ПРОЧЕТЕ!

Съобщавамъ, че отъ 1-ий Януари 1900 г. напускамъ хот. „Балкански“ (Ичеренския ханъ) и за въ бждаще не отговарямъ за нищо, което би постъпило въ казания хотелъ НА МОЕ ИМЕ. Това за свѣдене.

Сливенъ, 1 Януари 1900 год.

Съ почитание:

СЛАВЪ СТАЙКОВЪ.

Учителъ педагогистъ съ тригодишна практика търси частни уроци, съ съвсѣмъ износни условия. Споразумение въ администрацията на «Република».

3—1

Извлечение

РѢШЕНИЕ

№ 765

гр. Сливенъ, 1899 год. 21 Декември денъ

Въ името на Негово Царско Височество
ФЕРДИНАНДЪ I
Князь Български

Сливенский Окр. Сждѣ по гражданско отдѣление въ публично сждебно засѣдание на 21 Декември 1899 год. въ съставѣ прѣдседателъ Н. Бойкикевъ п. прѣдседателъ А. Радуповъ, членъ А. Серафимовъ при секретаря Ив. Поповъ и съ участието на прокурора Ив. Павловъ слуша доложеното отъ прѣдседателя Н. Бойкикевъ, търговско дѣло № 811/99 год. заведено по молбата на Хр. Дмитрияди Сеиджобалиевъ,

адвокатъ представителъ на търговската къща З. Б. Хаджополу и С-ие за обявяване въ несъстоятелностъ Сливенскитѣ търговци Мишонъ Бохоръ, Яко Конортевъ и Елиакимъ Яко Конортевъ.

Обстоятелства на дѣлото сж . . . . .

РѢШИ:

1) Обявява за несъстоятелни длъжници Сливенскитѣ търговци Мишонъ Бохоръ, Яко Конортевъ и Елиакимъ Яко Конортевъ, търговската фирма на които е записана въ търговския регистръ;

2) Опредѣля врѣменно спиране на платкитѣ 10 Ноември 1899 год.

3) Назначава за дѣловодителъ, члена на сжда М. Велчевъ;

4) Назначава за врѣмененъ синдикъ адвокатъ при сжда К. Илиевъ;

5) Заповѣдва да се запечататъ влагалищата, магазинитѣ и стокитѣ на несъстоятелнитѣ още днесъ, така сжщо писалището, каситѣ, документитѣ, движимитѣ имоти и покщчината на несъстоятелнитѣ.

6) Кредиторитѣ на несъстоятелнитѣ да се свикатъ на 10 Януари 1900 год. за избирание на постоянненъ синдикъ.

7) Кредиторитѣ на несъстоятелнитѣ сж длъжни да прѣдставятъ вземанията си до 10 Февруари 1900 година;

8) Провѣрката на вземанията се сключватъ на 2 Мартъ 1900 година;

9) Задължава несъстоятелнитѣ въ 3 дневенъ срокъ отъ днесъ да прѣдставятъ равносметка по търговскитѣ си операции;

10) Заповѣдва арестуването на несъстоятелнитѣ;

11) Прѣписъ отъ настоящето рѣшение да се публикува въ „Държавний вѣстникъ“, както и въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници, а сжщо да се залѣпи на вратата на сжда и испрати на прокурора при сжда на зависяще распорѣждане.

Рѣшението подлежи на предварително изпълнение съ право на обжалване по отзивъ и въззивъ 8 (осемъ дневенъ) срокъ считамъ отъ обявяването му чрѣзъ залѣпяване прѣписъ на сждилицната врата. На първообразното подписа прѣдседателъ Н. Бойкикевъ, п. прѣдседателъ А. Радуповъ, членъ А. Серафимовъ, секретаръ Ив. Поповъ.

Вѣрно

Прѣдседателъ: Н. Бойкикевъ.

Секретаръ: Ив. Поповъ.

Свѣрилъ: Г. Ив. Чакаловъ

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 7156

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ.

Къща въ махала „Х. Хасанова“, съ около 200 кв. метра дворско мѣсто, при съѣди: Табакъ Исмаилъ, Баба Мурадъ, Василъ Тенекчиевъ, Василъ Галунски, Иванъ Ташевъ Фера Султанъ, на улица за 300 лева.

Имота принадлежи на наслѣдницитѣ на Бериръ Гюшекчиолу въ неизвѣстно мѣстожителство и ще се продаде за исплащание дълга му 288 лева къмъ Кязимъ Рашидовъ отъ Сливенъ, по изпълнителний листъ № 1670/98. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004—1025 отъ Гражданското сждопроизводство.

гр. Сливенъ. 23 Декември 1899 год.

Сждебенъ приставъ: Н. Д. Полински.

2—2

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 8474

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ.

Лозе „Сарж Меше“ 1 увратъ, оцѣнено за 90 лева.

Лозе въ „Касапъ-дере“ 3 лѣхи, оцѣнено 60 лева.

Имота принадлежи на Деню Димитровъ, отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащание дълга му 100 лева къмъ Минка Иванова отъ Сливенъ, по изпълнителний листъ № 1671. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004—1058 отъ Гражданското сждопроизводство.

гр. Сливенъ, 23 Декем. 1899 год.

2—2

Сждебенъ приставъ: Абаджиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 7117

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на с. Драгоданово.

Една нива въ мѣстността „Червенарѣка“ граници: пѣтъ, село, Цандю Тодоровъ и Колою Георгиевъ състояща се отъ 4 декара 1 ара, оцѣнена за 100 л.

Имота принадлежи на покойния Таню Стелионовъ отъ с. Драгоданово и ще се продаде за въ полза на малолѣтнитѣ му дѣца по постанов. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004—1025 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

г. Сливенъ, 21/XII 1899 год.

2—2 Сждебенъ приставъ: *Н. Д. Полински.*

ОБЯВЛЕНИЕ № 7036

Обявявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ.

Лозе въ мѣстността „Мара дере“, отъ 4 декара съ граници: дере, Стефанъ Спирдоновъ, Илия Драгановъ, Георги Дерменджиевъ и пѣтъ, оцѣнено за 100 лева.

Имота принадлежи на Миндо Миндовъ, отъ гр. Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга му 77 лева къмъ Георги А. Измиреву отъ с. градъ, по изпълнителний листъ № 1702. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

г. Сливенъ, 13 Декември 1899 год.

2—2 Сждебенъ приставъ: *Н. Д. Полински.*

ОБЯВЛЕНИЕ № 7149

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на с. Кавлаклий.

1) Нива въ „Али Бѣговѣцъ“, 2 дек. 3 ара, за 10 лева.

2) Нива въ „Малъ Тарла“ 12 дек., 3 ара, за 45 лева.

3) Нива въ „Крушата“, 12 дек., 8 ара, за 45 л.

4) Нива въ „Глоджака“, 4 дек. 6 ара, за 20 л.

5) Нива въ „Глоджака“, 1 дек., и 8 ара, за 5 лева.

6) Нива въ „Айкѣна“ 8 дек., и 5 ара, за 30 л.

7) Нива въ „Айкѣна орта“, 1 дек., и 5 ара, за 10 лева.

8) Нива въ „Барата“ отъ 2 дек., и 2 ара за 15 лева.

9) Нива въ „Барата“ отъ 9 ара, за 4 лева.

10) Нива въ „Глоджака“, 1 дек. и 8 ара, за 10 лева.

11) Нива въ „Глоджака“, 7 дек. и 7 ара, за 25 лева.

12) Нива въ „Калдърѣма“, отъ 9 дек. и 1 аръ, за 30 лева.

13) Ливада въ „Атъ Чаиръ“, отъ 5 дек. и 1 аръ, за 25 лева.

Имота принадлежи на Елена Хр. Иванова, отъ Кавлаклий и ще се продаде за исплащане дълга ѝ 614 лева 38 ст. къмъ Сливенската Землѣд. Касса, по изпълнителний листъ № 3606/96. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

г. Сливенъ, 22 Декември 1899 год.

2—2 Сждебенъ приставъ: *Н. Д. Полински.*

ОБЯВЛЕНИЕ № 7147

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на село Димирджилий.

Имоти на Ат. Кондеву

Дворъ въ село Димирджилий, състоящ се отъ една стая, построена отъ плѣтия и покрита съ слама, и съ около 1 декаръ дворско мѣсто, граници: Иванъ Коеву, Митю Марковъ и пѣтъ, за 50 лева.

Кондю Коеву

Единъ дворъ въ село Димирджилий отъ една кѣща съ двѣ стаи, покрита съ слама, единъ плѣвникъ, покрита съ слама, съзиденъ отъ плѣтия, единъ хамбаръ и съ дворско мѣсто 2 декара, граници: Иванъ Тоневъ, Стоянъ Вълчевъ вада и улица, за 50 лева.

И ще се продаде за исплащане дългътъ имъ 449 лева, къмъ Сливен. Земл. Касса, по изпълнителний листъ № 3371/96. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

г. Сливенъ, 22 Януари 1899 год.

2 Сждебенъ приставъ: *Н. Д. Полински.*

ОБЯВЛЕНИЕ № 10975

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Република“ ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти:

1) Единъ дворъ находящ се въ село Кокорево, състоящ отъ двѣ стаи единъ ахъръ и плевникъ и една сая отъ 5 декара дворно мѣсто съ граници: Димо Стояновъ, Иванъ Димитровъ, Желю Добревъ, Стоянъ Господиновъ и пѣтъ оцѣненъ за 150 лева.

2) Нива отъ 6¹/₂ декара въ мѣстността „кая Джидето“ при Ямболѣйтѣ лозя съ граници Димитръ Тоневъ, Господинъ Ивановъ, Лазаръ Дечевъ и Х. Владо оц. за 90 лева.

Имота принадлежи на Диню Тоневъ отъ Кокорево и ще се продаде за исплащане дълга му 390 л. къмъ Ат. Богдевъ отъ Ямболъ по изпълнителний листъ № 1864. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

г. Ямболъ, 23 Декември 1899 год.

2—2 Сждебенъ приставъ: *Ив. Цоковъ.*

ОБЯВЛЕНИЕ № 7153

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ.

Лозе въ мѣстността „Юнузу Тепе“ отъ 1 дек. 2 ара при сѣдѣди: Желю Петровъ, Стойко Петровъ и чаиръ за 40 лева.

Имота принадлежи на Сали Османовъ Патели отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга му 60 лева къмъ Фатме Али Кодж отъ Сливенъ, по изпълнителний листъ № 2610. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004—1025 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

г. Сливенъ 22 Декември 1899 год.

2—2 Сждебенъ приставъ: *Н. Д. Полински.*

ОБЯВЛЕНИЕ № 7151

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ,

Кѣща въ махала „Ески Намазгяхъ“ състояща отъ двѣ стаи и хаеъ, подъ единъ покривъ, мутвакъ и ахъръ, построени отъ кирпичъ и дървенъ материалъ, дворско мѣсто около 100 квадр. метра, граници: Тодоръ Дититровъ, Бояджийско училище и улица, за 400 лева.

Имота принадлежи на Нойко Анановъ, отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга му 400 лева къмъ Сливенската Землѣд. Касса, по изпълнителний листъ № 4472/98. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

г. Сливенъ, 22 Декември 1899 год.

2—2 Сждебенъ приставъ: *Н. Д. Полински.*

ОБЯВЛЕНИЕ № 14

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на с. Чокоба.

Нива въ мѣстността „Баиря“, 2 дек. и 6 ара, оцѣн. за 10 л. Нива на „Юрта“, 12 дек. и 8 ара, оцѣн. за 40 л. Нива на „Юрта“, 10 дек. и 6 ара, оцѣн. за 35 л. Нива въ мѣстн. „Азмака“, отъ 7 дек. и 6 ара, оцѣн. за 25 л. Нива въ мѣстн. „Козлича“, 19 дек. и 6 ара, оцѣн. за 60 л. Нива въ мѣстн. „Ходжаръ Могила“, 17 дек. и 2 ара, оцѣн. за 50 л. Нива въ мѣстн. „Хаджаръ Могила“, 15 дек. и 8 ара, оц. за 45 л. Нива въ мѣстн. „Кашлицето“, 15 дек., оцѣн. за 35 л. Нива на „Текнето“, 27 дек., оц. за 80 л. Нива въ мѣстн. „Кайрака“, 17 дек. и 2 ара, оцѣн. за 50 л. Нива въ мѣстн. „Кайрака“, 13 дек. и 2 ара, оцѣн. за 50 лева.

Имота принадлежи на поржителя Петко Златевъ, въ Чокоба и ще се продаде за исплащане дълга му 480 лева къмъ Слив. Землѣдл. Касса, по изпълнителний листъ № 1267/96. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

г. Сливенъ, 4/1 1900 г.

1—2 Сжд. приставъ: *Н. Д. Полински*

ОБЯВЛЕНИЕ № 12206

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Сливенъ“ ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на село Тюркменъ.

1) Нива въ мѣстн. „Ирекъ Тарла“, отъ 15

дек. и 4 ара, оцѣн. за 8 л. 2) Нива въ мѣстн. „Клюнкя“, отъ 4 дек. и 6 ара оцѣн. за 3 л. 3) Нива въ мѣстн. „Саранлийски пѣтъ“, 4 дек. и 4 ара, оцѣн. за 3 л. 4) Нива въ мѣстн. „Кавакъ дере“, 4 дек., оцѣн. за 4 л. 5) Нива въ мѣстн. „Дарж тарла“, отъ 13 дек. и 3 ара, оц. за 10 л. 6) Нива въ мѣстн. „Дарж тарла“, 14 дек. и 9 ара, оцѣн. за 10 л. 7) Нива въ мѣстн. „Бучката при арманя“, отъ 8 дек. и 2 ара, оц. за 6 л. 8) Нива въ мѣстн. „Кашлата“, отъ 6 дек. и 2 ара, оцѣн. за 4 л. 9) Нива въ мѣстн. „Деве Изу“, отъ 23 дек. и 4 ара, оцѣн. за 10 л. 10) Нива въ мѣстн. „Беа дере“, отъ 23 дек. и 5 ара, оцѣн. за 15 л. 11) Нива въ мѣстн. „Могилата“, отъ 4 дек. и 2 ара, оцѣн. за 5 лева. 12) Нива въ мѣстн. „До лозята“, отъ 4 дек. и 4 ара, оцѣн. за 5 л. 13) Нива въ мѣстн. „До лозята“, отъ 2 дек. и 1 аръ, оцѣн. за 4 л. 14) Лозе отъ 2 дек. и 5 ара, оцѣн. за 5 л. 15) Лозе отъ 1 дек. и 4 ара, оцѣн. за 4 л. 16) Дворно мѣсто отъ 1 дек., оцѣн. за 10 л. 17) Дворъ харманлъ, отъ 2 дек., оцѣн. за 10 лева.

Имота принадлежи на Тона К. Авджиева, останали и въ наслѣдство отъ покойния и мжжъ, за въ полза на малолѣтний и синъ Колою Вълчевъ и ще се продаде за исплащане дълга му 22 лири турски къмъ Атанасъ Бѣлевъ отъ гр. Ямболъ по изпълнителний листъ № 1878/91 г. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

г. Ямболъ, 29/XI 1899 год.

1—2 Сждеб. приставъ: *П. Влаховъ*

ОБЯВЛЕНИЕ № 15980

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Република“ ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Ямболъ.

Едно лозе въ Ямболското землище, въ Ямболскитѣ лозя въ мѣстността „Чаргански пѣтъ“, отъ 3 декара, оцѣнено за 30 лева.

Имота принадлежи на Савва Нокотъ отъ с. Ст. Рѣка и ще се продаде за исплащане дълга му 45 лева къмъ Илия Ивановъ Чакъровъ отъ гр. Ямболъ по изпълнителний листъ № 6888. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

г. Ямболъ, 30/XII 1899 год.

1—2 Сждеб. приставъ: *Ив. Цоковъ*

ОБЯВЛЕНИЕ № 7034

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на с. Михайлово.

Кѣща въ с. Михайлово, построена отъ дърво и камъкъ, покривъ керемиденъ, отъ двѣ стаи и единъ докянъ, съ дворно мѣсто около 2 дек., при сѣдѣди: общинска бахча, азмакъ и пѣтъ, оцѣнена за 350 лева.

Имота принадлежи на Вѣтю Байчевъ, отъ с. Михайлово и ще се продаде за исплащане дълга му 145 лева къмъ Слив. Землѣдл. Касса, по изпълнителний листъ № 1252. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

г. Сливенъ, 11 Декември 1899 г.

1—2 Сждеб. приставъ: *Н. Д. Полински*

ОБЯВЛЕНИЕ № 16

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ.

Една третя часть отъ една кѣща въ мах. Кафтанджийска, при сѣдѣди: наслѣдницитѣ на Димитръ Бѣлчевъ, Хр. Великовъ, Х. Василь Вартоновъ и улица, съ дворско мѣсто отъ 200 кв. метра, състояща се цѣлата кѣща отъ три стаи и хаеъ отдолу, хизба и една стая, друго отдѣлно здание съ четири стаи на земята и хизба, сайвантъ и едно вѣхто здание, полусъборено, състояще се отъ двѣ стаи за 150 лева.

Имота принадлежи на Захария Х. Николовъ, отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга му 200 лева къмъ Слив. Землѣдл. Касса, по изпълнителний листъ № 315/98. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

г. Сливенъ, 4/1 1900 год.

1—2 Сждеб. приставъ: *Н. Д. Полински*

Отговоренъ редакторъ: *Г. Стратиевъ.*

Дружествена Печатница „Трудъ“—Сливенъ.